

ПОТРЕБА ЗА ИЗВОЂЕЊЕМ ПРЕДЛОЖЕНИХ ДОКАЗА

Доказивање у парници се изводи само уколико предложени докази треба да поткрепе одређени захтев странке.

Из образложења: Првостепеном пресудом је тужени обавезан да тужиоцу по основу Уговора о јемству исплати износе појединачно наведене у изреци првостепене пресуде са законском затезном каматом на сваки од износа посебно. Тужени је у жалби навео да је доведен у заблуду куповином комбајна, а у погледу године производње. Овакви наводи су без утицаја на другачије пресуђење из разлога што тужени није поставио захтев за снижење купопродајне цене комбајна, нити је тражио раскид уговора по основу којег је комбајн испоручен, при чему би на ова средства правне заштите тужени имао право уколико су постојали материјални недостаци на ствари у смислу члана 488 ЗОО-а и уколико је на време обавестио продавца о истим. У недостатку таквог захтева туженог, није било места одређивању вештачења на околност године производње предметног комбајна, због чега је правилно првостепени суд одбио захтев туженог за одређивање оваквог вештачења. Наиме, према члану 228 и 229 ЗПП-а странка је дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којим оспорава наводе и доказе противника, у складу са овим законом. Доказивање обухвата све чињенице које су важне за доношење одлуке, а суд одлучује који ће се докази извести ради утврђивања битних чињеница. Према томе, доказивање се у парници изводи само уколико предложени докази треба да поткрепе одређени захтев странке, а у ситуацији где тужени не истиче захтев за снижење цене, за отклањање недостатка или предају ствари без недостатка, нити тражи раскид уговора, у смислу члана 488 ЗОО-а, вештачење на околност постојања евентуалних недостатака на продатој ствари, показује се непотребним.

(Пресуда Основног суда у Сомбору П.396/13 од 24.01.2014. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж. 1643/14 од 10.12.2014. године)